

C++ 11: Wyrażenia lambda

87

C++11: wyrażenia lambda

Obiekty wywołwalne (*callable*s):

W C++98 predykaty logiczne i funktory arytmetyczne, przekazywane jako jeden z argumentów przy wywołaniu algorytmu, można było tworzyć na podstawie:

1. funkcji (lub wskaźników do funkcji) o ustalonej, pasującej do potrzeb algorytmu liczbie argumentów,
2. obiektów klas wywołalnych (z przeciążonym operatorem wywołania obiektu).

W C++11 dochodzą jeszcze **wyrażenia lambda**:

- Wywołalny kawałek kodu (*inline*, bez własnej nazwy, nie jest to funkcja w rozumieniu takim jak w ANSI C)
- Mają zdefiniowany typ zwracanej wartości, argumenty wywołania i kod wykonywalny, można je definiować wewnątrz innych funkcji.

© UKSW, WMP, SNS, Warszawa

88

C++11: wyrażenia lambda

Wyrażenie lambda – budowa:

```
[capture list] (parameter list) -> return type {  
    function body  
}
```

gdzie:

capture list – lista lokalnych zmiennych zadeklarowanych w otoczeniu
parameter list – lista parametrów wywołania
return type – typ zwracanych danych
function body – wykonywalny kod funkcji

Uwaga: typ zwracanych danych jest deklarowany w miejscu tuż za nagłówkiem z wykorzystaniem strzałki -> (tj. wg notacji *trailing return type*);

© UKSW, WMP, SNS, Warszawa

89

89

C++11: wyrażenia lambda

Wyrażenie lambda – budowa:

```
[capture list] (parameter list) -> return type {  
    function body  
}
```

Można pominąć listę parametrów oraz informację o typie zwracanych danych, ale muszą wystąpić: lista lokalnych zmiennych oraz kod wykonywalny, np.:

```
auto f = [] { return 42; };
```

f – obiekt wywołalny, który nie przyjmuje żadnych argumentów i zwraca 42.

Wywołanie jest identyczne jak w przypadku funkcji:

```
cout << f() << endl; // wypisuje w oknie konsoli 42
```

Pominięcie informacji o typie zwracanych danych: typ zwracany to **void**, lub jeżeli kod zawiera tylko **return**, to typ jest dedukowany na tej podstawie.

© UKSW, WMP, SNS, Warszawa

90

90

C++11: wyrażenia lambda

Wyrażenie lambda z argumentami:

Przykład: porównanie długości dwóch napisów

```
[](const string &a, const string &b)  
{ return a.size() < b.size();}
```

Argumentom nie można przypisywać wartości domyślnych.

Przykład wykorzystania –
wywołanie algorytmu sortującego słowa w kontenerze **words**, z wykorzystaniem predykatu zdefiniowanego w postaci lambda:

```
stable_sort(words.begin(), words.end(),  
            [](const string &a, const string &b)  
            { return a.size() < b.size();});
```

© UKSW, WMP, SNS, Warszawa

91

91

C++11: wyrażenia lambda

Przechwytywane zmienne – lista:

[] lista przechwytanych wartości jest pusta, kod wyrażenia lambda używa tylko tego, co zostało przekazane w argumentach wywołania

[nazwa1, &nazwa2, ..] lista zmiennych lokalnych przechwytanych domyślnie przez wartość; jeżeli przed nazwą stoi symbol &, to następuje przechwytywanie przez referencję

© UKSW, WMP, SNS, Warszawa

92

92

C++11: wyrażenia lambda

Wyrażenie lambda z listą lokalnych zmiennych przechwyconych przez wartość:

Przykład: sprawdzenie, czy długość jest większa od wartości przechowywanej w zmiennej `sz`:

```
[sz](const string &a)
{ return a.size() >= sz; };
```

W kodzie wyrażenia lambda można odwoływać się *tylko* do tych zmiennych dostępnych lokalnie w otoczeniu wyrażenia, które zostały zadeklarowane w liście lokalnych zmiennych.

Przykład wykorzystania – znalezienie w kontenerze `words` pierwszego słowa o długości równej lub większej niż `sz`:

```
auto wc = find_if(words.begin(), words.end(),
[sz](const string &a)
{ return a.size() >= sz; });
```

© UKSW, WMP, SNS, Warszawa

93

93

C++11: wyrażenia lambda

Wyrażenie lambda i zmienne globalne:

Po znalezieniu pierwszego słowa o odpowiedniej długości, możemy następnie dodać kod, który wypisuje wszystkie słowa występujące po znalezionym słowie:

```
for_each(wc, words.end(),
[] (const string &s) {cout << s << " ";});
cout << endl;
```

Uwaga: mimo, że lista zmiennych lokalnych jest pusta, kod korzysta z `cout` (?)

1. Lista lokalnych zmiennych służy do przekazania do kodu wyrażenia wyłącznie zmiennych lokalnych *non-static*.
2. Zmienne zdefiniowane poza funkcją, gdzie wywołana została lambda, ale dostępne wewnątrz tej funkcji, są również dostępne w kodzie lambda.

© UKSW, WMP, SNS, Warszawa

94

94

C++11: wyrażenia lambda

Obiekt lambda:

1. Kiedy przekazujemy wyrażenie lambda do funkcji, tworzymy nową klasę oraz obiekt tej klasy, którym będzie argument wywołania tej funkcji.
2. Odpowiednio, kiedy używamy `auto`, żeby zdefiniować zmienną zainicjalizowaną wyrażeniem lambda, zmienna ta jest obiektem nowo utworzonej klasy.
3. Klasa utworzona z wyrażenia lambda posiada listę pól odpowiadających przechwyconym zmiennym; są one inicjalizowane, kiedy obiekt jest tworzony.

W sieci znajdują się artykuły, w których stosuje się określenie „lambda function”. Wyrażeniu lambda bliżej jednak do klasy niż funkcji.

© UKSW, WMP, SNS, Warszawa

95

95

C++11: wyrażenia lambda

Obiekt lambda:

Przykład:

```
auto wc = find_if(words.begin(), words.end(),
[sz](const string &a)
{ return a.size() >= sz; });
```

wygeneruje anonimową klasę, która będzie wyglądała tak, jak klasa `SizeComp` poniżej:

```
class SizeComp {
    SizeComp(size_t n): sz(n) { } // każdy kolejny parametr
    // konstruktora odpowiada jednej przechwytywanej zmiennej;

    // operator wywołania, który zwraca daną takiego samego
    // typu, ma takie same parametry i kod jak wyrażenie lambda
    bool operator()(const string &a) const
    { return a.size() >= sz; }

private:
    size_t sz; // pola odpowiadają przechwytywanym zmiennym
};
```

© UKSW, WMP, SNS, Warszawa

96

96

C++11: wyrażenia lambda

Przechwytywanie zmiennych:

Zmienne lokalne przechwycone przez wyrażenie mogą zostać przechwycone w trybie przez referencję bądź przez wartość.

W przykładach dotychczas – przez wartość:

```
void fcn1() {
    size_t v1 = 42; // zmienna lokalna
    auto f = [v1]{ return v1; }; // kopiowanie v1 do obiektu
    v1 = 0;
    auto j = f(); // j==42 ponieważ f przechowuje kopię v1
}
```

© UKSW, WMP, SNS, Warszawa

97

97

C++11: wyrażenia lambda

Zmienne przechwycone przez referencję:

Przykład:

```
void fcn2() {
    size_t v1 = 42; // zmienna lokalna

    // obiekt f2 przechowuje referencję do v1
    auto f2 = [&v1]{ return v1; };

    v1 = 0;
    auto j = f2(); // j==0 ponieważ f2 ma referencję do v1
}
```

Uwaga: kiedy przechwytyujemy obiekt przez referencję, musimy być pewni, że będzie nadal istniał w momencie działania kodu wyrażenia lambda

© UKSW, WMP, SNS, Warszawa

98

98

C++11: wyrażenia lambda

Zmienne przechwycone przez referencję:

Przykład, kiedy przechwylenie przez referencję jest konieczne:

```
void funwords(vector<string> &words,
              vector<string>::size_type sz,
              ostream &os = cout, char c = ' ')
{
    // tutaj kod, który np. porządkuje słowa
    // wg określonego kryterium
    ...
    // a teraz kod który je wypisuje do strumienia
    // podanego w argumentcie wywołania funkcji 'funwords'
    for_each(words.begin(), words.end(),
              [&os, c](const string &s) { os << s << c; });
}
```

© UKSW, WMP, SNS, Warszawa

99

99

C++11: wyrażenia lambda

Zmienne przechwycone przez referencję - podsumowanie:

- Zmienne typów bazowych – `int`, `double` – najprościej przechwytywać w obiekcie lambda w trybie „przez wartość”.
- Kiedy przechwytyjemy w trybie „przez referencję”, np. iteratory, lub wskaźniki, należy zapewnić istnienie wskazywanych struktur danych, kiedy obiekt lambda będzie wykonywany, oraz zapewnić, że zawartość będzie taka, jakiej oczekiwaliśmy.
- Funkcja, w której powstał obiekt lambda, może go na zakończenie zwrócić, ale – zmienne lokalne funkcji nie mogą być w nim przechowane przez referencję.

© UKSW, WMP, SNS, Warszawa

100

100

C++11: wyrażenia lambda

Zmienne przechwycone *implicit*:

- `[=]` przechwylenie przez wartość wszystkich zmiennych lokalnych z otoczenia
- `[&]` przechwylenie przez referencję wszystkich zmiennych lokalnych z otoczenia
- `[=, lista referencji]` przechwylenie przez referencję zmiennych wymienionych w liście referencji, natomiast przez wartość wszystkich pozostałych zmiennych lokalnych z otoczenia
- `[&, lista zmiennych]` przechwylenie przez wartość zmiennych wymienionych w liście zmiennych, natomiast przez referencję wszystkich pozostałych zmiennych lokalnych z otoczenia

© UKSW, WMP, SNS, Warszawa

101

101

C++11: wyrażenia lambda

Zmienne przechwycone *implicit*:

Przykład: sprawdzenie, czy długość jest większa od wartości przechowywanej w zmiennej `sz`:

```
wc = find_if(words.begin(), words.end(),
             [=](const string &s)
             { return s.size() >= sz; });
```

© UKSW, WMP, SNS, Warszawa

102

102

C++11: wyrażenia lambda

Zmienne przechwycone *implicit* i *explicit*:

Przykład na mieszane przechwytywanie *implicit* i *explicit* (domyślne i jawne):

```
char c = ' ';
for_each(words.begin(), words.end(),
          [=, &os](const string &s) { os << s << c; });
```

Dla mieszanego sposobu przechwytywania pierwszym elementem w liście przechwytywanych zmiennych musi być `&` lub `=`. Ten symbol ustala domyślny sposób przechwytywania, który będzie użyty wobec zmiennych niewymienionych po przecinku.

Zmienne wymienione po przecinku muszą być przechwytywane w sposób przeciwny do domyślnego (reprezentują wyjątki od „reguły” podanej przed przecinkiem).

© UKSW, WMP, SNS, Warszawa

103

103

C++11: wyrażenia lambda

Modifikacja przechwyconych zmiennych:

Domyślnie w kodzie lambda nie wolno modyfikować zmiennych przechwyconych „przez wartość”.

Jeżeli potrzebna jest modyfikacja, stosujemy słowo kluczowe `mutable`

Przykład:

```
size_t v1 = 42; // v1 - zmienna lokalna
auto f3 = [v1] () mutable { return ++v1; };
v1 = 0;
auto j = f3(); // j == 43
```

© UKSW, WMP, SNS, Warszawa

104

104

C++11: wyrażenia lambda

Modyfikacja przechwyconych zmiennych:

O tym, czy zmienna przechwycona sposobem „przez referencję” może być zmieniana, decyduje wyłącznie to, czy referencja dotyczy zmiennej typu `const`, czy nie.

Przykład:

```
size_t v1 = 42; // zmienna lokalna, która nie jest const

// 'v1' jest referencją na zmienną lokalną nie-const
auto f2 = [&v1] { return ++v1; }; // modyfikuje 'v1'

v1 = 0;
auto j = f2(); // j == 1
```

© UKSW, WMP, SNS, Warszawa

105

105

C++11: wyrażenia lambda

Specyfikowanie typu zwracanych danych:

Kiedy w kodzie wyrażenia lambda występuje tylko instrukcja `return` – nie ma potrzeby specyfikowania typu zwracanych danych, np.:

```
transform(vi.begin(), vi.end(), vi.begin(),
[] (int i) { return i < 0 ? -i : i; });
```

Kiedy w kodzie wyrażenia występuje jakiekolwiek inne wyrażenie niż `return`, domyślnie wyrażenie lambda zwraca `void`.

```
transform(vi.begin(), vi.end(), vi.begin(),
[] (int i) { if (i < 0) return -i; else return i; });
```

Pojawia się problem, bo miała być zwrócona wartość absolutna, a nie ma nic..

© UKSW, WMP, SNS, Warszawa

106

106

C++11: wyrażenia lambda

Specyfikowanie typu zwracanych danych:

Aby jawnie podać zwracany typ danych należy typ zwracanych danych zadeklarować w miejscu tuż za nagłówkiem z wykorzystaniem strzałki → (tj. wg notacji *trailing return type*);

Przykład:

```
transform(vi.begin(), vi.end(), vi.begin(),
[] (int i) -> int
{ if (i < 0) return -i; else return i; });
```

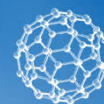
© UKSW, WMP, SNS, Warszawa

107

107

C++ 11:

Szablony ze zmienną liczbą parametrów

108

C++11: szablony ze zmienną liczbą parametrów

Argumenty funkcji - rekurencja

```
template<typename T>
T adder(T v) {
    return v;
} // the "stop-recursion-case"

long sum =
    adder(1, 2, 3, 8, 7);

template<typename T, typename... Args>
T adder(T first, Args... args) {
    return first + adder(args...);
}

string s1 = "xx", s2 = "aa",
s3 = "bb", s4 = "yy";
string ssum =
    adder(s1, s2, s3, s4);
```

`typename... Args` – paczka parametrów szablonu (a *template parameter pack*)
`Args... args` – paczka argumentów funkcji (a *function parameter pack*)

© UKSW, WMP, SNS, Warszawa

109

109

C++11: szablony ze zmienną liczbą parametrów

Obliczanie wartości wyrażeń logicznych:

```
template<typename T>
bool pair_comparer(T a, T b) {
    return a == b;
} // the "stop-recursion-case"

template<typename T, typename... Args>
bool pair_comparer(T a, T b, Args... args) {
    return a == b && pair_comparer(args...);
}

...
pair_comparer(1.5, 1.5, 2, 2, 6, 6);
```

© UKSW, WMP, SNS, Warszawa

110

110

C++11: szablony ze zmienną liczbą parametrów

Obliczanie wartości wyrażeń logicznych – w razie nieparzystej liczby argumentów..

```
template<typename T>
bool pair_comparer(T a) {
    return false;
} // the "stop-recursion-case"

...
pair_comparer(1.5, 1.5, 2, 2, 6, 6, 7);
```

© UKSW, WMP, SNS, Warszawa

111

111

C++11: szablony ze zmienną liczbą parametrów

```
// Variadic template declaration
template<typename... Args> class Test{};

// Specialization 1
template<typename T>
class Test<T> {
public:
    T Data;
};

// Specialization 2
template<typename T1, typename T2>
class Test<T1, T2> {
public:
    T1 Left;
    T2 Right;
};

void Foo()
{
    Test<int> data;
    data.Data = 24;

    Test<int, int> twovalues;
    twovalues.Left = 12;
    twovalues.Right = 15;
}
```

© UKSW, WMP, SNS, Warszawa

112

112

C++11: szablony ze zmienną liczbą parametrów

- W szablonach klas paczka parametrów może być zadeklarowana wyłącznie jako ostatnia w liście parametrów
- W szablonach funkcji może być zadeklarowana wcześniej, tj. mogą po niej wystąpić parametry pod warunkiem, że dla tych parametrów uda się wydedukować typy na podstawie argumentów wywołania, bądź gdy zostały zadeklarowane dla nich wartości domyślne

© UKSW, WMP, SNS, Warszawa

113

113

C++11: szablony ze zmienną liczbą parametrów

Obliczanie liczby parametrów

```
template<typename... Args>
class Test {
public:
    size_t GetTCount() { return sizeof...(Args); }
};

Test<int> data;
size_t args = data.GetTCount(); // 1

Test<int, int, char*> data2;
args = data2.GetTCount(); // 3

Test<int, float> data3;
args = data3.GetTCount(); // 2
```

© UKSW, WMP, SNS, Warszawa

114

114

C++11: szablony ze zmienną liczbą parametrów

```
template<typename... Args> class Test;

// the "stop-recursion-case"
template<> class Test<> {};

// Specialization for at least 1 argument
template<typename T1, typename... TRest>
class Test<T1, TRest...> : public Test<TRest...> {
public:
    T1 Data;

    // This will return the base type
    Test<TRest...> & Rest() {
        return *this;
    }
};
```

© UKSW, WMP, SNS, Warszawa

115

115

C++11: szablony ze zmienną liczbą parametrów

```
void Foo() {
    Test<int> data;
    data.Data = 24;

    Test<int, int> twovalues;
    twovalues.Data = 10;
    // Rest() returns Test<int>
    twovalues.Rest().Data = 11;

    Test<int, int, char*> threevalues;
    threevalues.Data = 1;
    // Rest() returns Test<int, int>
    threevalues.Rest().Data = 2;
    // Rest().Rest() returns Test<char*>
    threevalues.Rest().Rest().Data = "test data";
}
```

© UKSW, WMP, SNS, Warszawa

116

116

To jest przykład bardzo akademicki..

C++ 11: typedef i aliasy

117

C++11: typedef i aliasy

Alias jako nowa metoda deklarowania nazw –
synonimów uprzednio zadeklarowanych typów

Przykład (prosty):

```
// C++03:  
// typedef long counter;  
  
// C++11  
using counter = long;
```


© UKSW, WMP, SNS, Warszawa

118

118

C++11: typedef i aliasy

Alias jako nowa metoda deklarowania nazw –
synonimów uprzednio zadeklarowanych typów

Przykład drugi (też prosty):

```
// C++11  
using fmtfl = std::ios_base::fmtflags;  
// C++03 equivalent:  
// typedef std::ios_base::fmtflags fmtfl;  
  
fmtfl fl_orig = std::cout.flags();  
fmtfl fl_hex = (fl_orig & ~std::cout.basefield) |  
               std::cout.showbase | std::cout.hex;  
// ...  
std::cout.flags(fl_hex);
```

© UKSW, WMP, SNS, Warszawa

119

119

C++11: typedef i aliasy

Alias jako nowa metoda deklarowania nazw –
synonimów uprzednio zadeklarowanych typów

Przykład trzeci – wskaźniki do funkcji (tak właściwie też prosty):

```
// C++11  
using func = void(*) (int);  
  
// C++03 equivalent:  
// typedef void (*func) (int);  
  
// func can be assigned to a function pointer value  
void actual_function(int arg) { /* some code */ }  
func fptr = &actual_function;
```

© UKSW, WMP, SNS, Warszawa

120

120

C++11: typedef i aliasy

Alias jako nowa metoda deklarowania nazw –
synonimów uprzednio zadeklarowanych typów

Przykład czwarty – szablon aliasów:

```
template<typename T>  
using ptr = T*;  
  
// nazwa 'ptr<T>' jest teraz aliasem wskaźnika do T  
ptr<int> ptr_int; // (!)
```

typedef nie działa z szablonami, więc nie istniał odpowiednik dla
wcześniejszych wersji składni C++.

© UKSW, WMP, SNS, Warszawa

121

121

C++11: typedef i aliasy

Alias jako nowa metoda deklarowania nazw –
synonimów uprzednio zadeklarowanych typów

Przykład czwarty – szablon aliasów:

```
template<typename T>  
using ref = T&;  
template<typename T>  
void f(ref<T> x) {  
    x = 10;  
}  
  
int main() {  
    int a;  
    f(a);  
    return a; /* 10 */  
}
```

© UKSW, WMP, SNS, Warszawa

122

122

C++11: typedef i aliasy

Było:

```
template <typename T> struct whatever {};  
template <typename T> struct rebind {  
    typedef whatever<T> my_type;  
};  
rebind<int>::my_type variable;  
template <typename U>  
struct baz { typename rebind<U>::my_type _var_member; }
```

Jest:

```
template <typename T> struct whatever {};  
template <typename T> using my_type = whatever<T>;  
my_type<int> variable;  
template <typename U>  
struct baz { my_type<U> _var_member; }
```

© UKSW, WMP, SNS, Warszawa

123

123

C++ 11: Szablony zewnętrzne

124

C++11: szablony zewnętrzne

Zdarza się, że szablon np. funkcji jest wykorzystywany w wielu plikach kodu źródłowego. Dodatkowo przyjmijmy, że w każdym z plików będzie potrzebna konkretyzacja tego szablonu dla tego samego typu (listy typów).

Wtedy kompilator, tworząc postaci pośrednie kodu, będzie kompilował do każdego z plików **obj** identyczną wersję skonkretyzowanej funkcji.

Jednak na etapie linkowania zostawiona będzie tylko jedna kopia skonkretyzowanej funkcji, a wszystkie pozostałe zostaną odrzucone.

Jeżeli funkcja jest duża i złożona, warto pomyśleć o redukcji czasu kompilacji i rozmiarów plików **obj**.

© UKSW, WMP, SNS, Warszawa

125

125

C++11: szablony zewnętrzne

Możliwe jest zmuszenie kompilatora do pominięcia konkretyzacji szablonu funkcji, jeżeli mamy pewność, że w innym pliku na pewno zostanie ona skonkretyzowana. Przykład:

```
// header.h  
template<typename T>  
void ReallyBigFunction()  
{  
    // Body  
}
```

```
// source1.cpp  
#include "header.h"  
void something1() {  
    ReallyBigFunction<int>();  
}
```

```
// source2.cpp  
#include "header.h"  
void something2() {  
    ReallyBigFunction<int>();  
}
```

© UKSW, WMP, SNS, Warszawa

126

126

C++11: szablony zewnętrzne

Po kompilacji takiego projektu powstaną pliki:

```
source1.obj  
void something1()  
void ReallyBigFunction<int>() // kompilowane po raz pierwszy
```

```
source2.obj  
void something2()  
void ReallyBigFunction<int>() // kompilowane po raz drugi
```

Na etapie linkowania jedna `void ReallyBigFunction<int>()` zostanie odrzucona.

© UKSW, WMP, SNS, Warszawa

127

127

C++11: szablony zewnętrzne

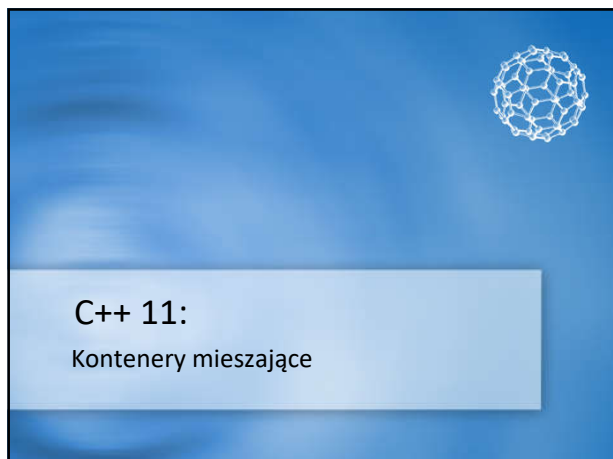
Rozwiązanie:

```
// source2.cpp  
#include "header.h"  
extern template ReallyBigFunction<int>();  
  
void something2()  
{  
    ReallyBigFunction<int>();  
}
```

© UKSW, WMP, SNS, Warszawa

128

128

129

C++11: Kontenery *unordered*

Tablica mieszająca to uogólnienie zwykłej tablicy.
Czynność wyszukiwania jest dużo szybsza niż w listach i kontenerach asocjacyjnych.

W tablicy zwykłej element o kluczu k trafia na pozycję k (zbiór danych jest reprezentowany jako tablica, gdzie każdej pozycji odpowiada wartość klucza k z uniwersum kluczy.
Wady: pola nie wykorzystane pozostają puste, k nie musi być indeksem ze zdefiniowaną arytmetyką)

W tablicy mieszającej element o kluczu k jest przechowywany w pozycji $h(k)$, gdzie h to funkcja kodująca (*niektórzy mówią – haszująca*). Funkcja h odwzorowuje zbiór kluczy na zbiór pozycji w tablicy.
Wady: też są.. (np. problem konfliktów), ale i tak jest szybciej.

© UKSW, WMP, SNS, Warszawa 130

130

C++11: Kontenery *unordered*

Szybkość:
Zamiast logarytmicznego czasu dostępu dla kontenerów przechowujących dane w postaci drzew binarnych – stały czas dostępu, niezależnie od rozmiaru danych
(brzmi słodko, do tego jest jednak jeszcze pewien tekst drobnym druczkiem, ale o tym jeszcze nie teraz)

Zamiana wartości klucza na wartość indeksu tablicowego daje ten efekt.

Przykład takiego postępowania:
funkcje `isalpha` i `isdigit`, które sięgają do tablic indeksowanych 256 wartościami wszystkich możliwych znaków ASCII i sprawdzają wartość komórki reprezentującej flagę prawda/fałsz.

To jest jednak niepraktyczne, kiedy dziedzina kluczy jest wielka, a zbiór wykorzystanych wartości niewspółmiernie mniejszy.

© UKSW, WMP, SNS, Warszawa 131

131

C++11: Kontenery *unordered*

Tablica mieszająca zarządza zbiorem kubełków, które są indeksowane liczbami całkowitymi.

Wartość kluczowa k jest kodowana funkcją h , która zamienia ją na liczbę całkowitą K z szerokiego zakresu wartości, a następnie wartość przypisana do tego klucza jest wkłada do kubełka wskazanego przez K (w praktyce indeks K jest obliczany jako wynik działania: $h(k)$ modulo całkowita liczba kubełków).

Każdy kubełek może zawierać więcej niż jeden element, które są przechowywane w postaci listy.

Aby odczytać wartość dla zadanego klucza, obliczane jest $h(k)$ i określany kubełek, w którym następnie odbywa się tradycyjne poszukiwanie danego elementu.

© UKSW, WMP, SNS, Warszawa 132

132

C++11: Kontenery *unordered*

Kiedy liczba danych w kontenerze będzie rosła, operacja kodowania oraz dostęp do kubełka pozostanie stały, ale czas szukania w kubełku będzie liniowy, a jego wartość będzie zależała od liczby elementów w kubełku.

Aby utrzymać stały czas dostępu

1. liczba kubełków musi rosnąć wraz ze wzrostem liczby danych.
2. funkcja kodująca powinna równomiernie rozkładać elementy po kubełkach.

To oznacza, że o ile logarytmiczny czas dostępu w standardowych kontenerach jest gwarantowany, o tyle stały czas w kontenerach mieszających – nie. A zły wybór funkcji kodującej oraz mała liczba kubełków da w konsekwencji liniowy czas dostępu.

© UKSW, WMP, SNS, Warszawa 133

133

C++11: Kontenery *unordered*

Dwa symptomy, że coś jest złe:
Nierówno wypełnione kubełki oraz przepełnione kubełki.

Leczenie:
przemieszczenie (*rehashing*) kontenera – zwiększenie liczby kubełków i ponowna dystrybucja elementów.

Alto i tak nie pomoże na słabą funkcję mieszającą.
W tym przypadku najlepszym wyjściem są testy obciążeniowe na dużych zbiorach wiarygodnych danych wykonane jeszcze przed oddaniem aplikacji do użytku.

© UKSW, WMP, SNS, Warszawa 134

134

C++11: Kontenery *unordered*

Kontenery mieszające:

```
#include <unordered_set>
1. unordered_set
2. unordered_multiset

#include <unordered_map>
1. unordered_map
2. unordered_multimap
```

© UKSW, WMP, SNS, Warszawa

135

135

C++11: Kontenery *unordered*

Choć kontener jest *unordered*, to metody `begin()` i `end()` działają intuicyjnie – zwracają pierwszy i ostatni element.

Za to nie ma żadnej relacji porządkującej – elementy pobrane przez odwołanie się do wartości sąsiedniej iteratora są podawane w kolejności takiej, jak to aktualnie wynika z funkcji kodującej i kubeków – raczej nie do odgadnięcia dla użytkownika.

W razie spadku szybkości dostępu przemieszanie odbywa się automatycznie, ale można je też wymusić.

Mamy też dostęp do podstawowych parametrów:

liczba kubków, liczba elementów w każdym kubku oraz jakie są aktualne elementy w danym kubku,
aby samemu podjąć decyzję co do zmiany funkcji kodującej czy też przemieszania.

© UKSW, WMP, SNS, Warszawa

136

136

C++11: Kontenery *unordered*

Przykład:

```
unordered_set<int> uset;
int int_value = 2;
...
uset.insert(int_value); // w razie potrzeby - przemiesza
...
unordered_set<int>::iterator it = uset.find(int_value);
if(it != uset.end())
    cout << "found!" << endl;
else
    cout << "not found!" << endl;
...
for(unordered_set<int>::iterator it = uset.begin();
    it != uset.end(); ++it)
    cout << *it << endl; // wartości w porządku nieznanym
```

© UKSW, WMP, SNS, Warszawa

137

137

C++11: Kontenery *unordered*

Przykład:

```
typedef unordered_map<string, int> Umap_t;
Umap_t umap;
string string_var("dobromir");
int int_var = 5;
umap[string_var] = int_var;
umap.insert(Umap_t::value_type("szpak", 4));
Umap_t::iterator itm = umap.find(string_var);
if(itm != umap.end())
    cout << "klucz: " << itm->first << " ma: "
        << itm->second << endl;
else
    cout << "brak!" << endl;
for(Umap_t::iterator itm = umap.begin(); itm != umap.end(); ++itm)
    cout << "[" << itm->first << ", " << itm->second << "]" << endl;
```

© UKSW, WMP, SNS, Warszawa

138

138

C++11: Kontenery *unordered*

Dostarczanie własnej metody porównania i kodującej

Przechowując w zbiorze mieszającym (*unordered_set*) dane naszego własnego typu, należy dostarczyć dodatkowo dwa mechanizmy niezbędne do poprawnego działania kontenera:

1. **porównanie** – np. jako metoda zdefiniowana w naszej klasie.
2. **kodowanie** (w celu obliczenia indeksu dla zadanej wartości naszego typu) – np. jako obiekt funkcyjny.

Ich nagłówek jest dokładnie określony, tylko wewnętrzne działanie pozostaje w gestii autora kodu.

© UKSW, WMP, SNS, Warszawa

139

139

C++11: Kontenery *unordered*

Dostarczanie własnej metody porównania i mieszającej

Metoda porównująca:

```
class MojTyp { // typ danych przechowywany w kontenerze
public:
    bool operator==(const MojTyp& t) const
    { /* tutaj porównanie */ }
};
```

Funkcja kodująca:

```
struct Hash_MojTyp {
// kodujący obiekt funkcyjny dla MojTyp
    std::size_t operator() (const MojTyp& t) const
    { /* tutaj obliczenie na podstawie wartości MojTyp */ }
};
```

© UKSW, WMP, SNS, Warszawa

140

140

C++11: Kontenery *unordered*

Dostarczanie własnej metody porównania i kodującej
Jeżeli nie ma możliwości edytować plik z definicją klasy reprezentującej typ przechowywanych danych, to należy przygotować obiekt funkcyjny porównujący:

```
struct Equal_MojTyp {  
    // porównujący obiekt funkcyjny dla MojTyp  
    bool operator() (const MojTyp& t1, const MojTyp& t2) const  
    { /* tutaj porównanie, zwraca 'true' tylko jeżeli  
        (!t1<t2) && !(t1>t2) */  
    };  
};
```

© UKSW, WMP, SNS, Warszawa

141

141

C++11: Kontenery *unordered*

Zbiór mieszający zdefiniowany do przechowywania naszego typu danych

Te dwa mechanizmy należy zadeklarować jako kolejne dwa parametry szablonu reprezentującego kontener:

```
unordered_set< MojTyp,  
              Hash_MojTyp,  
              Equal_MojTyp> zbior_MojTyp;
```

Chyba, że porównanie jest metodą klasy `MojTyp`.

Wtedy wystarczy tylko:

```
unordered_set< MojTyp,  
              Hash_MojTyp> zbior_MojTyp;
```

© UKSW, WMP, SNS, Warszawa

142

142

C++11: Kontenery *unordered*

Strojenie parametrów kontenera

Aby ocenić efektywność kontenera, potrzebujemy znać kluczowe parametry pracy:

```
cout << "Liczba elementów: " << umap.size() << endl;  
cout << "Liczba kubełków: " << umap.bucket_count() << endl;  
cout << "wsp. załadowania: " << umap.load_factor() << endl;  
cout << "max wsp. załadowania: " << umap.max_load_factor() << endl;
```

Max wsp. załadowania – poziom, który powoduje automatyczne uruchomienie procesu przemieszania.

© UKSW, WMP, SNS, Warszawa

143

143

C++11: Kontenery *unordered*

Strojenie parametrów kontenera

Sprawdzenie zajętości kubełków:

```
for(int i = 0; i < umap.bucket_count(); ++i) {  
    cout << "kubełek " << i << " zawiera "  
        << umap.bucket_size(i) << " elementów " << endl;  
};
```

Przejrzenie zawartości kubełków:

```
for(int i = 0; i < umap.bucket_count(); ++i) {  
    cout << "kubełek " << i << " zawiera: ";  
    for(Umap_t::local_iterator it = umap.begin(i);  
        it != umap.end(i); ++it) {  
        cout << "[" << it->first << ", " << it->second << "] ";  
    }  
};
```

© UKSW, WMP, SNS, Warszawa

144

144

C++11: Kontenery *unordered*

Strojenie parametrów kontenera

Sprawdzenie działania funkcji kodującej:

```
Umap_t::hasher hfunc = umap.hash_function(); // wskaźnik do funkcji  
  
for(Umap_t::const_iterator it = umap.begin();  
    it != umap.end(); ++it) {  
    cout << it->first << " jest kodowane na " << hfunc(it->first)  
        << endl;  
}  
cout << endl;
```

© UKSW, WMP, SNS, Warszawa

145

145